

SIPOS GYULA

Úzött napok

*Ideje volna már a böjtnek,
mit nem a prédikátor rendel,
nekivágni rétnék, mezőnek,
szólni virágokkal, füvekkel.*

*Azt a kökényt, meg azt a bodzát
meghagyni úgy, haszontalannak,
azt a percet, meg azt az órát
mutató nélkül, időtlennek.*

*Csillagok, tüzek, esti séták!
Futó, úzött napjaink vannak.
Rohamra indulnak a bénák
és nem tudják, hova rohannak.*

Rémület

*Már nem a birkanyájak
összebúvó rémületével
nézzük a repülőket.
Összeterelt vadak, mikor a villám
körös-körül
fölgýújtotta a száraz, szűz legelőket
s a fű, ami eddig
élelem volt,
csöndes fekvőhely,
napszemű borjak fészke,
most átok,
tűz,
elemésztő.*

*A mi rettenetünk már a karóbahúzottak
biztonsága,
van, ki nyüszít még,
van, ki megadja magát,
van, ki hegyeset köp a világra,
ki bírja tovább, testvér?*

Élveboncolás

*Lassan meg kell tudnom,
kivel éltem együtt,
magány, fájdalom
lelkem lekopaszítja.*

*Dühöngő őrült tombol,
eszes gazember vizslat,
szentek mennek a tűzbe,
hősök kardjukba dőlnek.*

*Az élveboncoláshoz
hol vannak jó szerszámok?
Milyen az a másik,
kivel magamba látok?*

*Egy-szerelem lovagja,
agyaras, mindig-kész kan,
másokért lobogó tűz,
magakellető gyertya.*

*Lassan meg kell tudnom,
ki élt e kis világban.
Nevemben, nevem nélkül,
ki megy a koporsóba.*

M A G Y A R I L A J O S

Kötések

*Verejtékcsepp smaragdjából,
szegénység-szép ragyogásból,
szerszámforgató kénokból,
vígságot tiporó hű gondokból
ölelést ülő törődésből,
idegdaráló töprengésből,
földből, elmeddült anyaölből,
házzról elhordott cserepekből,
sérvig, halálíg cipelt kőből,
sérvig, halálíg ásott gödörből
az idegenség félelemből,
az ismerés döbbenetéből,
a motyogás kényszeréből,
a nagy szavak mámorából,
mámorok nagy szavaiból,
eszmék cifrázkodásából,
a cifraság eszméiből,
a cifraság halálából,
szorongásba elfulladásból,
elfulladászó szorongásból,
földből, kőből, félelemből,*